

mushroom's world

Παρασκευή, 8 Ιουνίου 2012

Σαλόνικα 80's

Μετά το χθεσινοβραδυνό πέραςμα απο την terratσα βρέθηκα σπίτι με το πιο πρόσφατο τευχος "Τα Κουρέλια". Κανονικά θα 'πρεπε να διαβάζω μανιωδώς για την εξεταστική αλλά εντάξει μόλις έφαγα και δικαιούμαι λίγη μεσημεριανή σιέστα. Άσε που έχω και τόσα στο μυαλό μου που είναι ψιλοαδύνατον να συγκεντρωθώ...

Τελοςπάντων, στο θέμα μας τώρα. "Τα Κουρέλια" τευχος 8, Μάιος '12. Το ανοίγω και διαβάζω στον πρόλογο σε ποιούς αφιερώνεται το παρόν έντυπο. Αφιερωμένο λοιπόν "...στους πάνκηδες του Ντορέ ('80-'85) που ποτέ δεν ήταν πανκιά...". Σκάω χαμόγελο και μ'αρέσει!

Μου 'χες πει αρκετές ιστορίες για εκείνη την εποχή. Ο έφηβος που το βαλε σκοπό να έρθει απο την επαρχία στη όμορφη Θεσσαλονίκη για σπουδές. Και για ΖΩΗ φυσικά. Αράζατε εκεί στο Ντορέ με τις ώρες. Εκεί έπαθες και τον μηνίσκο στο γόνατο, παίζοντας μπάλα στο παρκάκι απέναντι απο τον Λ. Πύργο. Αλλά ήταν σαν να μην έπαθες ποτέ μηνίσκο γιατί τα σουτάκια που μου ριχνες στο γήπεδο ήταν πάντα βολίδες (ή μάλλον τωρα που το σκέφτομαι εγώ ήμουν πολύ μικρός). Και τα παιδιά απο το έντυπο έχουν δίκιο, γιατί ποτέ δεν ήσουν πάνκης, άσχετα που άκουγες και πανκ μουσική.

Όταν στα 16-17 μου έμαθες οτι βγαίνω στη Προξ. Κορομηλά και την Χρυσ. Σμύρνης μου είπες πως και σεις όταν δεν ήσασταν στο Ντορέ την πέφτατε έξω απο το Μπερλίν. Και όταν σε ρώτησα "Γιατί απ'έξω;" μου απάντησες με φυσικότητα "Γιατί δεν είχαμε φράγκα".

Δεν διαφέραμε και πολύ, γιατί όταν πριν απο 3 μήνες όταν στο σπίτι στην Αμόντα το ξημερώναμε πίνοντας κονιάκ, ακούγοντας Nick Cave και διαβάζοντας Μπουκόφσκι είχα συνεχώς στο μυαλό μου τις ιστορίες του Φ. που μου έλεγε πως πάνω κάτω αυτά κάνατε και σεις. Και ο Φ. τώρα τις λέει καλά τις ιστορίες αλλά τότε πίσω στο '86 σαν είχε για τρελούς και για μέθυσους μιας και ήταν και κάτα 10 χρόνια μικρότερος.

Α! Επίσης είδα -επιτέλους- και την ταινία "Pink Floyd:The Wall". Άσχετα που έπι χρόνια σκονιζόταν στο συρτάρι με τις βιντεοκασέτες. Εγώ την είδα σε HD βλέπεις... και να σου πω την αλήθεια καλύτερα που δεν την είχα δει πιο μικρός. Ναι αυτη η ταινία βλέπεις έχει τρελό νόημα για μένα. Πως να στο πω; Είναι ένας πολύ μικρός λόγος της ύπαρξης μου! Χεχε!

Έχω και άλλα τόσα πολλά να πω αλλά δεν χρειάζεται. Φτάνουν αυτά. Έτσι απλά μια ιδέα της Θεσσαλονίκης την "αλήτικη" δεκαετία των '80s. Έτσι απλά επειδή σου αφιερώθηκε το τεύχος. Έτσι απλά γιατί αυτό το ηλίθιο χαμόγελο όλη αυτήν την ώρα είναι, περισσότερο, χαράς!

"Τα κουρέλια τραγουδάν ακόμη"